ANUL III. — No. 737. EDIȚIA A DOUA SÂMBĂTĂ, 9 FEBRUARIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50
Șése luni » 15 » » » 25
Treĭ luni » 8 » » » 13

Un număr în Streinătate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI și JUDEȚE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAȚIE.
Din STREINĔTATE, direct la administrație și
la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . . 2.— leĭ »
» » » II . . . . . . 3.— leĭ »
Inserțiunile și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucurescĭ, 8 Februarie 1891.

Greva inimelor

Aniversarul dela 10 Maĭ pare a preocupa mult cercurile noastre oficiale. Până acum ziarele oficioase păstraseră tăcerea cea maĭ adîncă în această privință. Dar astăzĭ oficiosul scris în limba franceză publică un articol intitulat «10 Maĭ» în care se încearcă a respunde opozițiuneĭ.

Iată cum argumentează *L'Indépendance Roumaine*:

Maĭ întâĭ ea constată că opozițiunea amenință a nu lua parte la serbarea aniversaruluĭ de la 10 Maĭ, dacă nu va fi și ea părtașă la guvern. Foaia oficioasă se întreabă:

De ce opozițiunea și maĭ ales liberalii-naționalĭ aŭ această pretențiune? Ea amintește că Ion Brătianu a serbat de zece orĭ ziua de 10 Maĭ fiind la putere singur cu partidul sĕŭ, că a săvîrșit tot singur acte de mare însemnătate, ca revizuirea pactuluĭ fundamental, proclamarea regalitățiĭ, încoronarea, etc.

„La toate aceste, zice *L'Indépendance roumaine*, partidul conservator n'a fost poftit a lua parte. Din contra, el era combătut, strivit și distrus din resputerĭ. Acesta însă n'a împiedicat pe D. Lascar Catargiu, la Senat, și pe D. Al. Lahovary, la Cameră, de a se asocia la votul prin care s'a proclamat Regatul, ca nicĭ o notă discordantă să nu vie să turbure acea zi memorabilă pentru Românĭ."

Această argumentare a foiĭ oficioase merită un rĕspuns spre restabilirea adevĕruluĭ.

Inainte de toate, nu este exact că opozițiunea amenință de a nu lua parte la serbarea aniversaruluĭ de la 10 Maĭ *dacă nu va fi și ea părtașe la guvern.*

Opozițiunea nu cere alt-ceva de cât restabilirea mersuluĭ normal și constituțional al instituțiunilor noastre prin alegerĭ libere, prezidate de către un guvern imparțial.

Aceasta nu este o pretențiune, ci un drept netăgăduit.

Nu se poate contesta că astăzĭ aceĭ carĭ ocupă puterea nu reprezintă pe nicĭ unul din partidele cele marĭ ale Țăreĭ. Eĭ nu sunt de cât rezultatul uneĭ situațiunĭ anormale, create prin regimul personal al Palatuluĭ în urma cădereĭ luĭ Ion Brătianu și a partiduluĭ liberal-național.

Cu ce drept dar Regele și guvernul Sĕŭ pot cere opozițiuneĭ compuse din partidele istorice ale Țăreĭ, să stea cu brațele încrucișate în fața uneĭ călcărĭ vĕdite a Constituțiuneĭ, luând parte la serbarea zileĭ în care aceeașĭ Constituțiune a fost proclamată?

Dacă ar face una ca aceasta, opozițiunea ar legitima guvernul personal.

Să vedem acum dacă guvernul național-liberal era în aceiașĭ situațiune la 1881, când a prezidat la proclamarea Regalitățeĭ și la serbarea încoronăreĭ?

Nu are cine-va de cât să deschidă ziarele de atuncĭ, și nu ziarele liberale, ci cele conservatoare ca *Timpul*, ba chiar *L'Indépendance Roumaine*, și va vedea că Ion Brătianu nu era privit de nimenĭ ca un usurpator politic. El venise la putere prin lupta legală contra regimuluĭ conservator și reprezenta un mare partid constituit ce guverna Țara într'un mod normal. Conservatoriĭ îl combăteaŭ în adevĕr fiind în opozițiune, dar nu puteaŭ săĭ conteste constituționalitatea. Eĭ nu puteaŭ dar să nu ia parte la proclamarea Regalitățeĭ, căcĭ s'ar fi pus în afară de mersul legal al instituțiunilor noastre și ar fi fost privițĭ cu drept cuvênt ca un partid de resturnare.

Astă-zĭ lucrurile sunt cu totul alt-fel.

La putere n'avem nicĭ un partid mare, ci un conglomerat compus din două grupurĭ din care Palatul a înjghebat un fel de colectivitate cu etichetă conservatoare!

Prin urmare, guvernul și aceĭ carĭ îl încunjoară pot fi privițĭ ca uzurpatorĭ politicĭ, căcĭ nu întrunesc condițiunile cerute pentru a fi în capul Țăreĭ.

Legalitatea constituțională este reprezentată prin opozițiune, care nu cere alt-ceva de cât părăsirea sistemuluĭ de guvern personal și revenirea la aplicarea sinceră a instituțiunilor noastre liberale.

Politicește, dreptul este în partea opozițiuneĭ.

Cum pot dar oficioșiĭ noștri să se mire de *greva* ceĭ amenință pentru ziua de 10 Maĭ.

Nu înțeleg eĭ oare că această solemnitate nu poate fi o serbare populară, ci numaĭ un act politic, și că prin urmare ea trebuie să se facă în condițiunĭ cu totul excepționale carĭ să mulțumească nu poporul, ci pe politicianiĭ din deosebitele partide?

Dacă Dinastia Hohenzollern-Sigmaringen și în special Regele Carol, ar fi iubițĭ și popularĭ în Țara românească, de sigur toate aceste cestiunĭ nu s'ar fi ridicat.

O serbare ca aceea de la 10 Maĭ, adică al 25-lea aniversar al uneĭ Domniĭ populare, ar fi pornit din inima națiuneĭ; inițiativa privată, singura care dovedește iubirea poporuluĭ, s'ar fi pus în capul mișcăreĭ și nu s'ar fi discutat cine este la putere.

Dar când nu poate fi vorba de cât de o serbare oficială, când națiunea întreagă stă nepăsătoare fiind-că este străină față cu un Străin, se înțelege că ziua de 10 Maĭ nu poate fi serbată decât de politicianĭ, precum a fost făcută acum 25 de anĭ de aceiașĭ politicianĭ fără participarea poporuluĭ român.

La 10 Maĭ 1866 maĭ eraŭ cel puțin unele iluziunĭ. Astă-zĭ aceste iluziunĭ aŭ dispărut cu totul în fața tristeĭ realitățĭ.

In zadar guvernanțiĭ și lumea oficială se vor încerca dar a combate nepăsarea și disprețul poporuluĭ.

Abținerea politică de care se tem oficioșiĭ pentru 10 Maĭ nu este atât de primejdioasă.

Adevărata *grevă*, cea maĭ dureroasă și maĭ caracteristică pentru Dinastia străină, este **greva inimilor româneștĭ.**

Pe aceasta nicĭ un guvern, fie el cât de constituțional, nu o poate împiedeca.

Dunăreanul

TELEGRAME

BELGRAD, 7 Februarie.— Municipalitatea a redus într'un mod considerabil taxele de accis și a renunțat la taxele diferențiale asupra produselor străine.

VIENA, 7 Februarie.— „Corespondența Politică" publică textul rĕspunsuluĭ Bulgarieĭ la memorandul Rusieĭ; textul este conform resumatuluĭ telegrafic publicat de ziare.

ROMA, 7 Februarie. — Regele a semnat numirile urmĕtoare de sub-secretarĭ de Stat: deputatul Bullini la lucrările publice și contra-amiralul Corsi la marină.

COLONIA, 7 Februarie.— *Gazeta de Colonia* află din Atena că Camera a invalidat alegerile D-luĭ Tricupis și a 10 partizanĭ aĭ sĕĭ.

O NOUA INTREBARE

Astă-zĭ avem un ministru titular la Culte și instrucțiune publică.

Intrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?

Care este așezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

POLITEȚA NEMȚEASCĂ

In cercurile înalte din Viena se vorbește mult de următorul incident petrecut la legațiunea germană, incident care denotă de câtă considerație se bucură reprezentanțiĭ noștri din partea nemților.

Luăm după *Neue Freie Presse* faptele, carĭ sunt de sigur atenuate în acest ziar:

In societatea de aci circulă de câte-va zile zvonurĭ exagerate asupra unuĭ mic incident, care s'a petrecut la serata dată Joia trecută la ambasadorul german, prințul Reuss.

Adevĕrata versiune ni se povestește astfel: La serata, la care aŭ asistat archiducele Wilhelm, ducele Filip de Sax-Coburg-Gotha, prințul Gustav de Sax-Weimar, precum și numeroșĭ reprezentanțĭ aĭ corpuluĭ diplomatic, primiseră invitațiĭ nominale și ministrul român D. Teodor Văcărescu, soția sa, precum și ginerele sĕŭ căpitanul de stat-major principe Ghica împreună cu soția.

Fiul D-luĭ Văcărescu, care e atașat la legațiune, nu se afla printre invitațĭ și ministrul trimise să ceară informațiĭ verbale la palatul legațiuneĭ germane, de unde — negreșit nu de o persoană autorizată — i se respunse, că invitația e pentru toată familia, așa că și fiul ministruluĭ, D. Radu Crețulescu, se duse la serată.

Când intră în salon, el se duse la principesa Reuss, — care 'șĭ primea invitațiĭ în modul cel maĭ afabil — pentru a o saluta. Principesa arătă tênĕruluĭ român nemulțumirea eĭ pentru că venise neinvitat; în urma acestora, D. Văcărescu junior părăsi salonul. Rudele sale, care nu aflaseră nimic despre acest incident, care se petrecuse repede și aproape neobservat, rĕmaseră la sindrofie. Abia a doua zi dimineața, ministrul român fu informat de fiul sĕŭ despre incidentul petrecut și se duse imediat la prințul și principesa Reuss, cu care — de alt-fel — sta în cele maĭ amicale relațiunĭ. Aci se esplică că incidentul se datora uneĭ neînțelegerĭ, care se lămuri complect, asa că de ambele părțĭ se făcură declarațiĭ mulțumitoare.

Acest mic intermezzo diplomatic, căruia zvonul public îĭ dăduse dimensiunĭ atât de greșite, a ajuns — precum se vede — la o deslegare satisfăcĕtoare pentru toată lumea.

De sigur, că lucrurile nu s'aŭ petrecut cu atâta nevinovăție cum le povestește *Neue Freie Presse* și am fi foarte curioșĭ să știm ce ar fi pățit reprezentantul român, dacă lucrurile s'ar fi petrecut pe dos.

Nevasta ambasadoruluĭ german a tratat pe ministrul român ca pe sluga sa și, în aceasta, a urmat obiceiuluĭ stabilit de când avem nefericirea de a avea pe tronul Țĕreĭ un vasal al Germanieĭ.

Suntem o provincie nemțească și nimic maĭ mult; iar ministrul nostru de externe știe să fie fanfaron numaĭ fată cu slugile sale din Parlament; dincolo de hotare, e slugă plecată.

Inghite și această umilință, D-le Lahovary, căcĭ o merițĭ!

Resboiul național peste munțĭ

TEMIȘOARA, 7 Februarie. — O întrunire de 600 Românĭ aŭ decis să protesteze contra intențiuneĭ azilelor de copiĭ, carĭ tind să maghiariseze pe cele-l'alte naționalitățĭ.

Comisiunea a hotărît de asemenea să înceapă campania electorală cu 4 lunĭ înainte de data fixată pentru alegerĭ pentru ca Româniĭ să obție un numĕr maĭ mare de locurĭ la Cameră.

O a treia decisiune luată a fost de a fonda un cerc național român cu reședința la Temișoara.

SCRISORI DIN GERMANIA

(Corespondență specială a **Adevĕruluĭ***)*

Nicăerĭ nu se urmărește cu atâta interes cele ce se petrec în Austro-Ungaria de cât aicĭ. Retragerea șefuluĭ statuluĭ-major Waldersee, pricinuită în fond de convincțiunile politice și ortodoxe ale generaluluĭ, n'a surescitat de cât pe militarĭ și pe ceĭ carĭ staŭ în legăturĭ cu Curtea. Aproape nebăgate saŭ puțin băgate în seamă aŭ trecut de astă dată și desbaterile coloniale și asupra repaosuluĭ de Duminică din Reichstagul din Berlin. Chiar și căderea cabinetuluĭ italian, care e un eveniment politic de întâiul ordin și a căreĭ consecințĭ se vor simțĭ abia maĭ târziŭ, n'a produs aicĭ de cât o surprindere — foarte neplăcută, de sigur — dar tot de scurtă durată fiind-că noul minister Rudini a declarat într'o circulară către reprezentanțiĭ Italieĭ în streinătate că va urma politica exterioară a prodecesoruluĭ sĕŭ. De-ĭ va fi aceasta cu putință față cu grupările din Parlament și de nu se va decide în interesul Italieĭ chiar de a inaugura o politică maĭ puțin ostilă față cu Franța, aceasta nu se poate prezice. Orĭ-cum va fi, Germania urmărește actualmente cu cel maĭ viŭ interes numaĭ evenimentele din Austria. Zilnic discută gazetele importanța alegerilor pentru Reichsrath; zilnic se fac combinațiunĭ fantastice de partide; zilnic se discută în presă rezultatul presumtiv al acestor alegerĭ și remanierele cabinetuluĭ vienez în care elementul german a fost din noŭ întărit prin depărtarea dușmănituluĭ polon Dunajewsky și înlocuirea sa cu D-nul Steinbach. Cu câtă bucurie și satisfacție s'a salutat aicĭ depărtarea D-luĭ Dunajewsky, cunoscut ca anti-german din cabinetul Taafe! Acum se maĭ vorbește și de intrarea în minister a unuĭ alt politician german și toate aceste primenelĭ ministeriale se fac numaĭ în vederea viitoarelor grupărĭ parlamentare. Germaniĭ, carĭ într'un moment aŭ pierdut toată preponderența lor politică de altă dată, fac toate opintirile de a o recăpăta. Iată pentru ce li se poartă aicĭ atât de mare interes. Simpatiile sunt reciproce, fiind-că germanismul tinde a se întări pe contul celor-l'alte naționalitățĭ conlocuitoare întocmaĭ ca și în Ungaria maghiarismul, cu tot atâta succes îndoielnic însă. Noĭ nu credem că Germaniĭ vor recăpăta preponderența pierdută și chiar de o vor recăpăta eĭ nu vor avea de mulțumit propriilor forțe, ci ajutoruluĭ vĕdit al conteluĭ Taafe și nu va fi de lungă durată.

Intru aceasta pasiunile s'aŭ deslănțuit în toată Austria și lupta electorală e cât se poate de crâncenă. Așa alegerĭ n'aŭ maĭ fost de mult, căcĭ nu este numaĭ rĕsboiul naționalităților, ci și rĕsboiul de clase. Deja s'aŭ întêmplat ciocnirĭ între socialiștĭ și antisemițĭ la o întrunire electorală din Viena. Probabil că ciocnirile și turburările se vor îmulțĭ și agrava cu cât ne vom apropia maĭ mult de termenul alegerilor. Austria ne înfățișează azĭ o Babilonie electorală. Atâtea interese, tendințe, vederĭ și ambițiunĭ se încrucișează, că e aproape imposibil de a da o caracteristică a grupărilor de partid din imperiul vecin. Pe lângă partidele naționale carĭ aŭ intrat în luptă cu toate forțele disponibile, maĭ iaŭ o parte foarte activă și diversele clase sociale ca *clase*; până și clericalismul care luptă cu voinicie pentru obscuritate în numele Creatoruluĭ. Ba, nu exagerăm de loc când spunem că ultramontaniĭ sunt ceĭ maĭ interzișĭ și aŭ rênduit chiar rugăciunĭ pentru un rezultat bun — în sensul lor — al alegerilor pentru Reichsrath.

Fie ca rezultatul să fie bun, însă pentru marile principiĭ laice ale veaculuĭ nostru și nu pentru clericalism.

***

Desbaterile din conferința vieneză despre care am vorbit deja în diferite rêndurĭ aŭ fost întrerupte câte-va zile și cât pe ce era să se zădărnicească ostenelile Europeĭ centrale pentru a ajunge la o înțelegere comună. Iși vor aduce aminte cititoriĭ că cauza a fost Ungaria care a pus bețe în roate prin introducerea pe căile sale ferate a unuĭ tarif de transport foarte jignitor pentru industria germană și chiar pentru cea austriacă. Guvernul german a declarat că până când Ungaria nu se va înțelege cu Austria și nu va renunța la noul sĕŭ tarif negocierile pentru liga vamală nu'și pot urma cursul lor. Acest incident serios a pricinuit o polemică plină de amărăciune între scribiĭ ungurĭ și nemțĭ și era cu atât maĭ grav, cu cât industriașiĭ și agricultoriĭ ungurĭ — cum și era de prevĕzut — s'aŭ declarat cu corp și suflet pentru noul tarif și camerele de comerț ungureștĭ aŭ protestat chiar contra pretențiilor germano-austriace. Ba chiar și studențiĭ din Pesta, care n'aŭ luat nicĭodată parte la lupte comercialo-economice, aŭ avut de gând de a face ovațiunĭ D-luĭ Barosz, autorul aceluĭ tarif. Păcat că poliția pestană a oprit manifestația intenționată, de altmintrelea șoviniștiĭ din Capitala Ungarieĭ ne-ar fi oferit priveliștea uneĭ manifestațiunĭ anti-austriace cum nu se face din când în când nicĭ în Italia saŭ alt-undeva contra Austrieĭ. Dar omul propune și D-zeŭ dispune, zice proverbul. Barosz fu chemat la Viena, dete ochĭ cu Impĕratul, convorbi cu Kalnoky și cu alțĭ și — acuma bate'n retragere! O înțelegere s'a stabilit în sensul ca tarifele de transport pe căile ferate maghiare să fie aceleașĭ pentru produsele germane și austriace ca și pentru cele ungureștĭ. Știrile din Viena spun că, înlăturându-se prin aceasta principala piedică, Conferința și-a reluat mersul regulat și'n curînd desbaterile vor fi terminate cu un bun succes pentru ceĭ interesațĭ.

Interesant va fi când proiectul elaborat de Conferința din Viena va fi depus pe biuroul Parlamentelor austriac și german și când se vor deslănțui toate patimile protecționiste și liber-schimbiste și deosebirile de clase. Vom ținea pe cetitorĭ în curent.

Răpciuneanu

ȚĂREI MELE

A lăsa o probă vie de puterea de acțiune la care poate să ajungă, în România, inițiativa privată, când știe ce vrea; a constata fericita sforțare făcută de țara noastră — în condițiile cele maĭ puțin favorabile, — pentru a figura cu demnitate la Expoziția universală din 1889, și a stabili proba aceasta prin acte și fapte netăgăduite; a reaminti popoarelor din univers strălucirea cu care numele român a fost înconjurat la această mare serbare dată pe Câmpul luĭ Marte; a nota, în treacĕt, pentru instrucția poporuluĭ, sforțările încercate înpotriva opereĭ naționale,— la începutul grelelor noastre lucrărĭ ca și în cursul succeselor noastre,— de către o categorie de cetățenĭ al căror patriotizm visase avortarea acesteĭ opere; peurmă a termina printr'o schiță repede a Românieĭ, din puntul de vedere al istorieĭ sale, a pozițieĭ sale geografice, a organizațieĭ sale politice și militare, a producțieĭ sale agricole și industriale, aceasta e ținta acesteĭ lucrărĭ.

Comitetul național, binevoind a o încredința peneĭ mele, a manifestat dorința ca să descrie istoricul complect al mareĭ noastre mișcărĭ naționale dela 1889; ca să fie, întru câtva, piesa comemorativă. Deaceea m'am silit să rĕspund încredereĭ sale, povestind istoria uneĭ bătăliĭ de douĕzecĭ lunĭ susținută de România pe terenul sĕŭ și pe terenul internațional, în numele progreselor realizate prin agricultura sa, industria sa, artele frumoase ale sale, în numele vitalitățiĭ sale.

Dedicând aceste paginĭ Comitetuluĭ național, compus din membri aparținênd tutulor grupurilor politice ale națiuneĭ, bărbațĭ din ceĭ maĭ însemnațĭ aĭ Românieĭ, o dedic, prin aceasta chiar, scumpeĭ mele țărĭ.

Nu am scris niciodată nimic cu maĭ multă bucurie, cu un sentiment maĭ adînc de mîndrie națională.

George Bibesco

Cerberiĭ de la Senat

Este un adevĕrat scandal purtarea ușierilor și a gardiștilor dela tribuna publică a Senatuluĭ. Purtarea aceasta datează dela a doua parte a discursuluĭ d-luĭ Poni și ea a mers înăsprindu-se până astăzĭ. Afluența cea mare este o dovadă de interesul ce începe a avea publicul și maĭ ales tinerimea pentru afacerile noastre publice. Insă se vede că aceasta jignește anumite cercurĭ și în consecință se iaŭ mĕsurĭ ca oameniĭ să se desgusteze. Pentruca asemenĭ mĕsurĭ să'șĭ fi avut rațiunea în o purtare incorectă a tribuneĭ publice ar fi o nebunie, pentru-că public maĭ calm și maĭ liniștit ca al nostru nu maĭ găseștĭ nicăirea în țările constituționale.

Iată de ce este vorba:

Intrarea la tribuna publică fiind oprită până la ora $2^1/_2$ lumea naturalmente se grămădește la ușă. Când aceasta se deschide, se deschide numaĭ o jumĕtate canat. In dreapta se postează ușierul, iar în stânga gardistul și cu soldatul. Prin această strungă trebue să treacă poporul suveran, luat fiecare individ de un umĕr de gardist și de altul de ușier, și împins înlăuntru ca oile în ocol. Se lasă numaĭ porțiunĭ de câte 3—5 inșĭ, și apoĭ după anumite intervale se începe operația din noŭ.

Fiind-că în public se naște o mișcare în sensul intrăriĭ ușierul cu gardistul iaŭ aceasta drept motiv pentru a vocifera și a administra lumiĭ expresiunĭ de cea maĭ mare gentileță ca „Ho, nebunilor, ce împingețĭ mĕ, vĕ vom sătura noĭ de Fleva“ etc. etc.

La mulțĭ li se refuză intrarea după apreciarea celor doĭ çerberĭ. S'a întîmplat că persoane venite din provincie s'aŭ întors dela Senat cu buzele umflate.

Insă ceĭ ce aŭ aflat grația de a trece prin strungă maĭ aŭ încă un supliciŭ. Se știe că la tribuna publică drumul duce prin restaurant. Aice la o ușă chelnerul, la alta un alt ușier te asurzesc cu comanda: „Jos pălăriile!“ — încât vrênd-nevrênd trebue să te închinĭ la halbele de bere înșirate pe tejghea, — căcĭ senatoriĭ întîmplătorĭ șed la masa din fund și habar n'aŭ, dacă trecĕtoriĭ sunt bine crescuțĭ saŭ nu.

Dacă vre-unul din trecĕtorĭ se face într'o ureche, atuncĭ dă doamne bine: „om fără creștere, mojicule,“ sunt predicatele care i se întipăresc pe ceafă.

O persoană de considerație înadins s'a lăsat zilele acestea tocmaĭ la urmă. Eĭ bine! gardistul 'ĭ-a dat și acestuia obligătoarea împinsătură. Când omul observă că nu este nicĭ oae nicĭ vacă, era să 'șĭ găsească beleaua: ușier, gardist și soldat se năpustiră asupra luĭ, cum de a îndrăsnit a face o observație.

Una din doĕ: orĭcă aceștĭ subalternĭ aŭ instrucția de a procede astfel, orĭcă eĭ o fac de capul lor voind a'șĭ arăta superioritatea olimpică față de niște sermanĭ contribuabilĭ și viitorĭ cetățenĭ.

In cazul d'întîĭ nu poate fi alt motiv decât a intimida și a căuta pricină. Insă atuncĭ nu se ține în seamă un lucru, că răbdarea merge numaĭ până la un punct; și se maĭ scapă din vedere că vin și străinĭ la Senat și vĕzênd cele ce se petrec, îșĭ vor face o foarte rea idee despre starea de cultură a reprezentanților ereĭ noĭ.

Dacă însă galonațiĭ subalternĭ o fac de capul lor, atuncĭ să se dea afară fără crușare, pentrru că sunt o rușine pentru instituțiunile noastre. **Un alegĕtor.**

TARIFUL PE ZONE IN PRUSIA

BERLIN, 7 Februarie. — Un meeting de maĭ multe miĭ de persoane din toate clasele societățeĭ s'a pronunțat aproape cu unanimitate pentru adoptarea tarifuluĭ pentru suprimarea vagoanelor de clasa 4-a a drumurilor de fier și contra noilor reforme proiectate în drumurile de fier prusiene. Biroul meetinguluĭ a fost însărcinat să comunice aceste hotărîrĭ: Consiliuluĭ federal, Camereĭ, Ministeruluĭ prusian, Dieteĭ, Consiliuluĭ general al drumurilor de fier și consiliilor provinciale.

Scoala de științĭ politice

Scoala de științe politice și administrative este, fără îndoială, dupe cum am arĕtat în maĭ multe rândurĭ, una din instituțiunile cele maĭ indispensabile ale statuluĭ, căcĭ ea este menită a pregăti un personal administrativ cu o cultură intelectuală care să corespunză organizațiuneĭ noastre sociale și politice.

De la o rațională organizațiune internă depinde foarte mult menținerea ordineĭ publice, buna stare materială, mersul regulat al afacerilor, siguranța statuluĭ, etc., și carĭ de multe orĭ aŭ fost compromise din cauza nepricepereĭ celor chemațĭ a păzi și executa legile, și regulamentele.

Un caz recent este cazul sub-prefectuluĭ Rozin, care prin faptul estrădăreĭ unuĭ supus rus, refugiat aci pentru cazurĭ politice, ar fi putut, foarte lesne să dea loc la un conflict diplomatic.

Pentru ajungerea acestuĭ scop era de neapărată trebuință, dupe cum deja s'a arĕtat și de D-nu G. Tocilescu, într'una din ședințele Camereĭ, ca printr'o lege statul să recunoască și să'șĭ însușească această școală, creată din inițiativă privată încă din anul 1872.

* * *

Zilele acestea am vĕzut cu multă satisfacțiune depus în Cameră un proiect de lege, iscălit de vre-o 40 de deputațĭ prin care se cere recunoașterea și însușirea de către stat a actualeĭ școale de științe politice și administrative din Bucureștĭ precum și pentru crearea uneĭ alte asemenea școale la Iașĭ.

Art. 2 din acest proiect arată programul cursurilor ce se vor preda în această școală și carĭ sunt tot cele prevĕzute în actualul regulament cu deosebire că se maĭ adaogă:

a) Enciclopedia Dreptuluĭ și introducerea istorică în cursul de Drept Civil și Roman;

b) Dreptul natural saŭ filosofia Dreptuluĭ;

c) Etnografia.

Acest program ast-fel întocmit corespunde cât se poate scopuluĭ școaleĭ.

Ne facem însă datoria a atrage atențiunea D-lor deputațĭ și în special a inițiatoruluĭ și a celor ce aŭ semnat acest proiect de lege asupra cursuluĭ de medicină legală pe care nu'l vedem între materiile prevĕzute de art. 2 și care credem că nu s'a trecut între cele-l'alte materiĭ numaĭ dintr'o singură scăpare de vedere, maĭ ales că această materie figurează în actualul regulament al școaleĭ.

Medicina legală—dupe definițiunea dată de Orfila — este întrunirea cunoștințelor necesariĭ spre a dirige pe legiuitor în diverse chestiunĭ de drept.“

Medicina legală este unul din cursurile ce se vorbește a se introduce și la facultatea noastră de drept, de oare-ce este în strânsă legătură cu știința Dreptuluĭ și maĭ ales cu dreptul Penal.

E destul să cităm art. 13 și 21 din Codul de Procedură Penală pentru a recunoaște importanța acesteĭ științe.

Art. 13 din Codul de Procedură Penală zice: „Poliția judiciară (procuror, judecător de instrucție, comisar, subprefecțĭ, oficerĭ și sub-oficerĭ de dorobanțĭ etc. etc.) urmărește descoperirea crimelor, delictelor și contravențiunilor, *adună probele despre dênsele* și dă pe făptuitor în judecata tribunalelor însărcinate cu aplicarea pedepselor.“

Iar în art. 21 din acelașĭ cod se zice: „Procuroriĭ tribunalelor corecționale și în localitățile unde asemenĭ tribunale nu există, procuroriĭ tribunalelor civile sunt însărcinațĭ cu *descoperirea* și urmărirea crimelor carĭ sunt de competența tribunalelor sau curților cu jurațĭ.“

Dupe cum rezultă din aceste douĕ articole va trebui dar, fie ca magistrat, fie ca funcționar public, a ști dacă un fapt comis este crimă, delict saŭ contravențiune, precum și a *aduna probele pentru dênsele* pentru a le consemna în procesul verbal ce va dresa în acest sens.

In caz de constatarea identitățeĭ uneĭ persoane presupuse, încă importă agentuluĭ judiciar spre a ști să'șĭ formuleze chestionarul sĕŭ la care trebue să respundă medicul legist, precum și alte chestiunĭ de un mare interes pentru justiție.

Avocatuluĭ care va fi chemat a apăra pe clientul sĕŭ îĭ folosește, în multe împrejurărĭ, Medicina Legală; asemenĭ folosește juratuluĭ, pentru a'șĭ da în cunoștință de cauză verdictul sĕŭ afirmativ saŭ negativ, și în fine fie-căreĭ persoane pentru a putea cunoaște cu înlesnire dacă alimentele ce'șĭ procură sunt saŭ nu falsificate.

Toate cele maĭ sus expuse, credem că pledează destul în folosul acesteĭ științe care este prevĕzută de actualul program al școaleĭ și care sperăm că se va intercala și în programul proiectuluĭ de lege propus. **Radu.**

INFORMAȚIUNI

Redacția și Administrația ziaruluĭ *Adevĕrul* s'aŭ mutat în localul tipografieĭ Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta Nr. 111, (Casa Dr. Steiner) colțul stradeĭ Brezoianu.

—✠—

Aflăm cu părere de rĕŭ că D. Teodor Callimaki s'a simțit jăgnit de narațiunea ce am făcut ierĭ, în primul nostru Bucureștĭ, asupra incidentuluĭ iscat în Cameră între D-sa și interpelatorul D. Dimitrie Alexandrescu, vĕzênd în acea narațiune insinuațiunĭ malicioase.

Ne grăbim a declara că osebita considerațiune ce totdeauna ne-a inspirat atitudinea demnă și intransigentă a D-luĭ T. Callimaki în Cameră, exclude din partea noastră orice intențiunĭ rĕŭ voitoare.

Nu ne îndoim că independentul reprezentant al Dorohoenilor va găsi în această francă și leală declarațiune adevĕrata expresiune a sentimentelor noastre pentru D-sa, și că va păstra ziaruluĭ nostru viul interes ce i-a purtat de la aparițiunea luĭ.

—✠—

La Senat și astăzĭ va vorbi tot D. Sturza, în cestiunea legeĭ pentru instrucția publică.

—✠—

Citim în *Lupta*:

Un martor ocular ne aduce știrea că **Biserica Curtea de Argeș** restaurată pentru suma de aproape **2 milioane** de faimosul restaurator Lecomte du Nouy, este din noŭ în stare de *degradare amenințătoare*: prin învelitorĭ curge; bolțile sunt atacate; pardoselile crăpate, picturile mucegăite, etc. etc.

Cum rĕmâne cu *sgomotosul raport* asupra restaurăriĭ monumentelor istorice, de D. Revoil, prin care *afirmă că a vizitat, examinat, studiat, analizat, mĕsurat, calculat, prețuit și hotărât* găsind tot în perfectă stare de soliditate și ordine?

Noĭ știm că D. Revoil a făcut o plimbare de plăcere la Curtea de Argeș, și neputênd pune crezămînt pe ce *afirmă cu mare ușurință*, cerem o anchetă parlamentară ajutată de doĭ artiștĭ, unul din Germania și altul din Italia, și care să'șĭ ia timpul necesar a examina **clădirile** și **socotelile** nu cu **Teleiconografu?!** adică cum am zice cu *ochianu* ci cu ochiĭ cinsteĭ și aĭ capacitățeĭ.

—✠—

Primim următoarea telegramă din Roma:

D-nul Gr. Tocilescu a fost primit erĭ în audiență privată de către Regele. El a prezentat M. S. reproducția monumentuluĭ din Adam Klisi. Regele a arĕtat mult interes și a exprimat simpatia sa pentru România; a felicitat pe D-l Tocilescu pentru lucrările sale și i-a mulțumit pentru că a însoțit pe principele de Neapole în vizita sa la muzeele din Bucureștĭ.

—✠—

Ierĭ la Cameră, după redeschiderea ședințeĭ, D. Radu Stanian și-a dezvoltat interpelarea privitoare la alegerile județene din Prahova.

A luat cuvêntul cu acest prilej și D. C. Ienescu.

D. General Manu a rĕspuns.

—✠—

In biuroul societățeĭ politechnice pe anul curent aŭ fost aleșĭ D. Sc. Vârnav, directorul școaleĭ de podurĭ și sosele, *președinte*, D-niĭ Spiru Haret și M. Râmniceanu, vice-președințĭ, D. C. Guran, casier, iar D-niĭ Scarlat Ottulescu, I, Papadopulo, și P. Zahariad secretarĭ.

—✠—

Se vede cât de colo că directorul general al poștelor, D. M. Șuțu, lipsește de la postul sĕŭ, căcĭ funcționariĭ superiorĭ aĭ acestuĭ serviciŭ, aŭ pregătit un proiect de lege care va aduce, daca se va admite, multe înlesnirĭ publiculuĭ.

Mulțumim D-luĭ Șuțu că s'a grăbit să plece la plimbare și 'ĭ dorim să petreacă cât se poate de bine și maĭ mult timp cu speranța că se vor face și alte îmbunătățirĭ.

—✠—

Primăria din Ploeștĭ a primit o otertă din partea ingineruluĭ român D. Atanasiu, ca centrul orașuluĭ și bulevardul să se lumineze cu electricitate, lucru care ar face foarte atractiv maĭ ales bulevardul.

Această propunere se va discuta în prima ședință a Consiliuluĭ comunal.

—✠—

Examenele generale ale Facultățeĭ de științe din Bucureștĭ, pentru obținerea licențeĭ, s'aŭ terminat.

Din candidațiĭ prezentațĭ, aŭ obținut licența în matematicĭ D-niĭ *Ioan Ghibaldan* și *Vasile Constantinescu*; ambiĭ aŭ fost admișĭ cu distincțiune.

Aŭ obținut licența în științele materiale D-niĭ *Ilie Georgescu* și *S. Panțu* din care cel d'întîĭ a obținut cu mare succes.

Pentru științele fisico-chimice aŭ obținut licența D-niĭ *T. Costescu* și *P. Drăghicescu.*

—✠—

Duminică 10 Februarie corent la orele 8 și jum. seara, D-l Barbu Delavrancea va ține conferența sa: *Logica în creațiunile populare*, în sala nouluĭ Ateneŭ. Intrarea liberă.

Pentru locurile rezervate în lojĭ, se plătește un leŭ de persoană.

—✠—

La 1 Martie toțĭ recruțiĭ din compania jardarmilor pedeștri vor trebui să fie prezențĭ la corp spre a începe serviciul.

—✠—

Un însemnat numĕr de deputațĭ aŭ iscălit un proect de lege, din inițiativa parlamentară, spre a se acorda artistuluĭ Ștefan Iulian, o pensiune de 400 de leĭ pe lună.

Gâsca Dascăluluĭ

(Poveste populară)

In satul Pozneștilor era dascăl și la școală și la biserică Ioniță Păstârnac, om deștept și bun de gură ca și de treabă. Unde punea el mâna punea și Dumnezeŭ mila, și ce-ĭ intra în cap nu-ĭ intra în traistă.

Da avea păcate bietu omul luĭ Dumnezeŭ, cu o muere rea de spinare, care 'ĭ făcea casa de rîsul satuluĭ întreg, că nu era om saŭ copil pe acolo care să n'o știe că-ĭ îngurluită cu feciorul rotaruluĭ, care era maĭ tinerel și maĭ ocheșel decât dascălul.

Tot satul vuea, dar dascălul dealtmintrelea habar n'avea, și chiar dacă 'ĭ spunea ba unul ba altul, el nicĭ că vroia să creadă, că se știa, frumos, hîtru și iubit de nevăstuica luĭ, cum un altul nu putea fi.

Intr'o zi iată că Dascălul aduce neveste luĭ, de la un cumătru ce 'șĭ avea doĭ băețĭ la școală la dênsul, o Gâscă... cât mi țĭ-Ĭ Gâscanul... grasă ca plumbul, și 'nfoiată în pene frumoase, de 'țĭ era maĭ mare dragul și s'o priveștĭ și s'o mănâncĭ; și dacă aduce gâsca asta, o dă neveste luĭ s'o facă friptă pe de-sară, c'are să poftească și pe popa și pe preoteasa și pe Domnu primar.

Când vine seara și s'adună popa, preoteasa și primarul în casă la dascăl, dascălul începe a 'ĭ pofti și a'ĭ așeza prin prejurul meseĭ, cu toată cinstea și marafeturile boerești; apoĭ zice nevesti să dee 'n masă.

Nevasta intră în odae c'un străchinoĭ mare cât ziua de mâine, plin de borș lung cu verdețurĭ, și li-l toarnă dinainte; apoĭ se pune și ea la masă, și încep cu toțiĭ a gusta din borș.

Da eĭ gustaŭ și nu prea, că toțĭ știaŭ că aŭ să se înfrupte din gâsca cea grăsună, pe care dascălul le făgăduise că are s'o facă friptură.

După ce lăsară fie-care lingurile din mână, sătuĭ de borș cu verdețurĭ, dascălul 'ncepu să facă din ochĭ neveste să cărie gâsca în spre masă... Dar nevasta sta neclintită și părea că nu înțelege nimica.

— Măĭ nevastă, începu dascălul cam eșindu-șĭ din fire, da adă astăzĭ gâsca ceia că așteaptă mosafiriĭ cu gura rece!!

— Ce gâscă, măĭ bărbate?

— Gâsca cea friptă!

— Care friptă?

— Da se vede c'aĭ căpchiet! — gâsca care țĭ-am adus'o azĭ dimineață s'o facĭ friptă, că țĭ-am spus c'am să poftesc pe sfinția-sa cu cucoana preoteasa și pe d. primar.

Nevasta începu să 'șĭ facă cruce și să

FOIȚA ZIARULUI „ADEVERUL“

69

CHARLES MEROUVEL

MORȚI ȘI VII

III

Noaptea

— Să ne luăm fie-care partea noastră. Ia tu baniĭ și eŭ iaŭ fata! zise Baluche. Ne-am învoit?

— Ne-am învoit. Insă partea mea e maĭ bună! zise Cayenne. Pe tine are să te piardă femeile, fătul meŭ.

Baluche tîra pe victima luĭ.

In stânga se întindea niște locurĭ virane până la fortificațiĭ.

Nenorocita copilă se lupta să scape și gemea.

Insă în clipa asta poarta despre Asnières se lumină deodată.

Două felinare luminoase trecură bariera.

Cayenne era om cu miros.

— Să luăm paralele și s'o tulim. Vine lume! zise el.

— Nicĭ odată, zise Baluche.

Apucă pe Jeana de umerĭ, pe când Cayenne o luă de picioare, și se îndreptară spre mijlocul unuĭ câmp de trifoiŭ unde era un zid dĕrâmat.

Insă printr'o sforțare cumplită, victima lor mișcă batista de pe gură și scoase un țipăt înfiorător.

Trăsura s'apropie cu iuțeala unuĭ tren accelerat.

Era o victoria trasă de un singur cal. Vizitiul auzi țipătul și opri îndată în loc.

Stăpânul care dormita înăuntru, se deșteptă și sări iute jos.

Căută să vadă în întuneric.

Vizitiul îĭ arătă cu degetul zidul și zise în englezește:

— Acolo este!

Celălalt se uită.

Pe câmp, la o sută de pașĭ înaintea luĭ, zări pe tâlhariĭ carĭ duceaŭ pe Jeana pe sus.

Semănaŭ cu doĭ ciocli carĭ duceaŭ un cosciug.

— Așteaptă aci, porunci el vizitiuluĭ.

Necunoscutul, armat numaĭ cu un baston, se năpusti asupra mișeilor carĭ se tupilaseră subt zid.

Cayenne, trezit de aerul rece, lăsase pe Jeana de picioare, și sta gata să se apere.

Insă maĭ înainte avusese grija să deșerte buzunarele feti. Suta de francĭ trecuse în buzunarele luĭ.

Baluche nu vrea să se lase de fată.

— N'am să maĭ găsesc nicĭ odată astfel de ocazie, zise el. Ăsta e un burghez. Ce s'amestecă el în treaba noastră. Atât maĭ rĕŭ pentru dânsul. O să mănânc o bucățică din carnea luĭ.

Scoase cuțitul.

Cayenne luă poza unuĭ boxor, cu atât maĭ curajos fiind-că avea un casse-tête.

Nenorocita copilă zăcea leșinată înaintea lor.

Necunoscutul era la doĭ pașĭ de dânșiĭ.

— Ce facețĭ aci? întreabă el răstit.

— Dar d-ta ce facĭ aci? zise Cayenne batjocoritor.

— Rĕspundețĭ!

— Ascultă-mĕ maĭ bine pe mine, prietene. Cautățĭ de drum! zise Baluche.

— Poate că domnul e din poliție? zise Cayenne.

— Poate.

Necunoscutul era nalt, voinic. Pardesiul luĭ fiind deschis, i se vedea cravata albă și fracul. Pălăria'ĭ de mătase era pusă peste un păr în fața piperuluĭ amestecat cu sare. Barba însă, tunsă ca a Americanilor, era neagră ca jeul.

— Am auzit un țipăt! zise el.

— Domnul visează! zise Cayenne.

— Domnul voește să rîdă! zise Baluche.

Necunoscutul nu se mișcă. Cu mâna stângă îșĭ încheia pardesiul, pe când cu dreapta ținea bastonul întins ca o sabie.

— Am auzit un glas de femee! zise iar el. Sunt sigur. Unde este femeia?

Și numaĭ de cât le zise iar:

— Heĭ! dațĭ-vĕ la o parte!

— Inapoĭ! zise Baluche.

Făcu un pas înainte și se trase înapoĭ uluit.

Bastonul necunoscutuluĭ îĭ trecuse peste ochĭ.

— Omoară'l! strigă Baluche.

— Mișeilor!

Cayenne pâși spre dânsul cu boxul în mână. Insă nu apucă să se slujească cu dânsul fiind-că primise în piept o lovitură așa de tare în cât fu asvârlit de zid.

Baluche se întoarse, furios, cu ochiul injectat de sânge, cu cuțitul deschis.

Limba cuțituluĭ scăpără în întuneric.

Baluche care vedea roșu îl ridică asupra necunoscutuluĭ.

Bastonul spintecă încă odată aerul și cuțitul sări din mâna tâlharuluĭ.

Și îndată o ploae de pumnĭ, de picioare și de bastoane căzu peste ceĭ doĭ hoțĭ în cât nu avură vreme să maĭ dea și eĭ și fură silițĭ să fugă pe câmp, fără să'șĭ maĭ ceară cusurul.

Atuncĭ streinul s'apropie de fată și o chemă cu blândețe.

Ea nu rĕspunse.

Părea moartă.

O rază de lună care scăpa dintr'un nor i-o arătă albă ca o moartă și legată peste gură.

O ridică în sus, o luă în brațe și o duse în drum fără să facă ea vr'o mișcare.

Când ajunse cu dânsa lângă trăsură, după ce'ĭ deslegase basmaua de pe gură, aerul rĕcoros al nopțiĭ o învioră.

Ișĭ veni în simțirĭ, și vĕzêndu-se în brațele unuĭ necunoscut, făcu un gest de spaimă.

— Să nu'mĭ facĭ nicĭ un rĕŭ.... Fie'țĭ milă de mine! murmură ea.

— Nu te teme de nimic copila mea. Eștĭ scăpată.

— Dar cine eștĭ d-ta?

— Treceam p'aci.... Am auzit țipetele d-tale.... Mișeiĭ aceia aŭ fugit. Ce voiaŭ eĭ?

Ea tresări și nu rĕspunse.

Se uita cu mirare la bărbatul acesta frumos, tînĕr încă, care părea bogat și pe care întâmplarea îl aducea în ajutorul eĭ.

Și cel dintâĭ gând ce'ĭ veni eĭ și care o turbură până în adâncul sufletuluĭ, fu că omul acesta avea s'o ia drept una din acele hoinare infame carĭ bat barierile și carĭ nu sunt vrednice de milă.

— Domnule, zise ea cu un accent de adevăr, sunt o biată lucrătoare nenorocită!... lucrez departe d'aci... în mijlocul Parisuluĭ... Câte odată staŭ la atelier până după unsprezece ceasurĭ... Trebue să mĕ întorc acasă... Părințiĭ meĭ staŭ în casa aceea izolată pe carĭ o vezĭ colo.... Oameniĭ aceia mĕ urmăreaŭ și m'aŭ atacat... cu ideĭ pe carĭ nu le pot pricepe... Dumneata m'aĭ scăpat... Ițĭ mulțumesc!

(Va urma)

stupească — ca și când necuratul ar fi intrat în casă.

— Da vină'ţĭ în fire omule, zise dînsa, c'aĭ început a grăi dupe ceia lume! Eŭ n'am vĕzut nicĭ o gâscă azĭ dimineaţă! nu mĭ-aĭ adus de astă-iarnă gâşte de tăiat!

Dascălul rĕmase cu gura căscată; popa se sculă de la masă, înghiţind în sec, preoteasa de asemenea și domnul primar tij.

Luĭ bietul Păstârnac îĭ venea să 'nebunească:

— Da nu crede părinte... d'a nu te potrivi d-le primar... da nu băga de seamă coană preoteasă...

Da musafiriĭ îșĭ luară calea sănătoasă în spre casele lor, pufnind și blestemând în gând pe dascălul care le-aţîţase numaĭ pofta de gâscă friptă... Nevasta îșĭ făcea mereŭ la crucĭ și stupea împrejurul eĭ, iar dascălul, îĭ venea să se trântească cu capul de pereţĭ.

*

Dar cum eși Ioniţă Păstârnac de-acasă — turburat la cap cum era — ca să se maĭ răcorească la cea crâșmă a cumătrusĕŭ Gavril, în locu'ĭ iată că sosi feciorul vatafuluĭ, care pentru voioșia și sdrăvenia luĭ era și vatamanu satuluĭ — și cum intră pe ușă, nevăstuica dascăluluĭ îĭ sări ca un titirez în gât, și unde începu a mi-l pupa și mi-l guguli, de cât pe-ci era să-l înăduşe pe bietul om.

Ş'apoĭ îl pofti cu grabă să se așeze la masa cea care o părăsiseră mosafiriĭ luĭ bărbatu-sĕŭ, și unde scoate coscogeamite gâscă friptă și umplută cu fel de fel de mirodeniĭ, și unde mi se puse amêndoĭ pe mâncare, de nu maĭ rĕmase nicĭ din gâscă nicĭ din umplutură barem niscaiva fărîmele pentru căţeĭ saŭ pentru pisicuţe.

Ş'apoĭ maĭ scoase muerea naibeĭ ş'un roșior de sub pălămida tindeĭ, ş'apoĭ dă Doamne bine..... tot așa și peste mine.

*

După o vreme oarecare, iată că Păstîrnac capătă iar un gânsac sdravăn dela un băetan din școala luĭ.

— Dar, îșĭ zice el în gândul luĭ:—de l'oĭ da iar neveste̦ĭ așa numaĭ în patru ochĭ, iar mi se poate întêmpla o poznă ca aceia...

După ce se gândi el maĭ multă vreme, îĭ veni în cap ceva și intră în școală, și zise către băeţiĭ luĭ ridicând gânsacul acela:

— Mĕĭ băeţĭ, ce'ĭ asta?

— Gâscă! strigară toţĭ băeţiĭ într'un glas.

— Ba'ĭ gânsac, mĕĭ băeţĭ!

— Gânsac! iar strigară băeţiĭ toţĭ.

— Apoĭ să ştiţĭ mĕĭ că'ĭ gânsac, și'l vedeţĭ ce gras e?

— Gras, strigară iar toţĭ băeţiĭ.

Dacă s'a încredinţat dar dascălul așa de bine de gânsacu luĭ, scoase toţĭ școlariĭ din școală, și le zise să meargă după dênsul.

Când ajunse la respintene, Postîrnac iar ridică gânsacul în sus, și întreabă pe băeţĭ:

— Ce'ĭ asta, mĕĭ băeţĭ?

— Gânsac! strigară toţĭ băeţiĭ deodată!

— Gras e?

— Gras! ţipară cu toţiĭ.

— Bun e de friptură, mĕ?

— Bun, D-le profisor!

Şi iar porni dascălul înainte, cu gânsacul subsuoară; și când ajunse în dreptul bisericeĭ satuluĭ, iar poposi, iar se întoarse către școlariĭ luĭ, și iar îĭ maĭ întrebă:

— Mĕĭ băeţĭ, mĕĭ! ce'ĭ asta!

— Gânsac! respunseră cu toţiĭ.

— Gras e mĕ?

— Gras! D-le profisor.

— Bun e de umplutură, mĕĭ?

— Bun, D-le profisor!

Şi porni iar înainte, pân'ce ajunse la poarta caseĭ luĭ.

Aicĭ iar se oprește dascălu, deschide poarta în lăturĭ, strigă pe nevastăsa afară, strigă pe argaţĭ, — și după ce se adună cu toţiĭ, iar se pun pe întrebat:

— Mĕĭ băeţĭ, mĕĭ! ce'ĭ asta?

— Gânsac!

— Gras e?

— Gras!

— Bun e de umplutură și de friptură?

— Bun, D-le profisor!!

— Iacă mĕ, să știţĭ că'l daŭ nevesteĭ să'l facă frip și umplut, c'am să chem deseară la masă pe D. primar și pe părintele Miron cu cucoana preoteasa luĭ!

— Ştim, D-le profisor! strigară toţĭ.

Apoĭ dascălul, dădu în mâna nevesteĭ sale gânsacu, și împrăștie pe băeţĭ pe la casele lor.

*

Iacă că pică seara într'amurg.

Vine iar popa și preoteasa și cu D. primar, poftiţĭ la masă la dascălu, care le spusese că de aicĭ Doamne ferește nu se maĭ întêmplă așa poznă ca maĭ înainte.

Şi după ce se strîng toţĭ în casă, Ioniţă Păstîrnac îșĭ cere ertare de la oaspeţĭ să se repadă pân la crîșmă să aducă o ţîră de cel roșior de anţerţ cu care era obicînuită maĭ ales măseaua cea găunoasă a părinteluĭ Miron.

Cum ese Păstîrnac din casă, nevastăsa și sare ca scăpată din gura șarpeluĭ în mijlocul mosafirilor și începe a'ĭ întreba cu groază:

— Bine prea sfinte, și coană preoteasă și D-le primar, la ce aţĭ venit în astă seară în casa noastră? ce să faceţĭ? poate să'mĭ închideţĭ bărbăţelu!

— Ba ferească D-zeŭ? rĕspunseră cu toţiĭ deodată; am venit că ne-o poftit la masă, că cică are o gâscă friptă și umplută.

— Iar gâscă!—sărmanu om, mĭ-o nebunit cu totul!...

— Da ce fel, cucoană profesoriţă?

— Da ia'n poftiţĭ mĕ rog în bucătărie, și-ţĭ vedea ce fel de gâscă friptă vĕ pregătește el, sărmănelul!

Toţĭ dădură busta în bucătărie; cân' colo ce să vadă?—o palalae mare câtu-mi-ti-ĭ vatra arde acolo, și'n mijlocul foculuĭ era înţăpată o coscogeamite frigare lungă de o jumătate de stînjen domnesc... și era roșă cași para foculuĭ de atâta vreme de când sta în pârjol.

— Da ce-ĭ asta! strigară cu toţiĭ!

— Ce să fie, păcatele mele! — ia tot nebunia luĭ bietul Ioniţă!—D'apoĭ mneavoastră nu știţĭ ce nărav are bărbăţelul meŭ?!

— Nu!

— Apoĭ totdeauna când îĭ pe la pișcatul lumineĭ, îĭ vin hachiţe de poftește musafirĭ la masă, spuindu-le că are gâscă umplută la masă. Apoĭ pregătește o frigare înroșită în foc, cum aţĭ vĕzuto pe asta din bucătărie, și pe când începe masa, și mănâncă musafiriĭ borșul, el se furișează încet în bucătărie, umflă frigarea și odată fără veste o înţeapă în ceafa unuia din musafirĭ, ş'apoĭ strigă cât îĭ ţine gura:

— Iaca gâscă friptă și umplută! iaca gâscă friptă și umplută!...

— Vaĭ-de-mine! ţipară toţĭ! furnicându-ĭ prin spate și prin tălpĭ.

— Da nu vĕ temeţĭ, că numaĭ pe la pișcatul lumineĭ se întâmplă gusturĭ deaieste!

— D'apoĭ acu-ĭ tocmaĭ lumina pișcată...

— Apoĭ dacă-ĭ așa.... are să înpungă pe unul în ceafă numaĭ de cât...

Şi popa și preoteasa și primarul se înţeleseră din ochĭ și o luară repegios la sănătoasa din casa dascăluluĭ, ne maĭ așteptând nicĭ gâscă friptă nicĭ friptură de ceafă...

Când iată că peste o clipeală două, vine și dascălu cu cofăelu plin de vin roșior de la cumătru; se uită prin casă, și nevăzând nicĭ unul din musafiriĭ luĭ, întreabă pe nevastă'sa:

— Da măĭ femee, unde mi-s mosafiriĭ meĭ?

— Unde să fie! ia mĭ-aĭ adus și tu niște tâlharĭ și niște zălujĭ în casă!

— Da ce-ĭ măĭ femee!

— Ce să fie! ia s'o apucat ş'o furat gâsca de pe frigare ş'o fugit cu dînsa, fără să le prind de veste; și când m'am uitat eŭ în vatră numaĭ frigarea remăsese;... iaca vină de vezĭ!

Când se duse Ioniţă de se uită în vatră, ceĭ drept că nu maĭ vedea de cât frigarea înroșită...

— Bată-ĭ Dumnezeŭ să-ĭ bată, strigă el; d'apoĭ nu-ĭ păcat de Dumnezeŭ să fure eĭ așa lucru! ca și când nu eraŭ tot eĭ să-l mănânce!

Şi pune el mâna pe frigare și o rupe la goană în partea satuluĭ pe unde eraŭ casele popeĭ ş'a primaruluĭ.

Şi iată că-ĭ zărește pe o culme, și le strigă:

— Heĭ părinte! heĭ domnule primar! ia'n maĭ staţĭ să vorbim maĭ omen-ște!

Când îl zăriră musafiriĭ că se alungă după dânșiĭ, cu frigarea cea înroșită în mână, se puse pe o goană de cele tătărești și strigaŭ cât ce le ţinea gura:

— Să te ia dracu cu gâsca ta cea umplută și să-ţĭ încipgĭ frigarea în ceafa nevesteĭ tale, da nu într'a noastră!

Şi ţipaŭ și fugeaŭ de le pîrîiaŭ copitele și dascălul iar fugea după dînșiĭ, ca să le iee gînsacul și acasă vatamanul rodea din friptură și din umplutură, și dăscăliţa îĭ turna mereŭ de cel roșior de la cumătru.

Câtă vreme or fi fugit popa, preoteasa, primarul și dascălul, habar n'am că știŭ atâta că feciorul rotaruluĭ și cu dăscăliţa aŭ avut vreme destulă să se sature de toate bunătăţile ce eraŭ pregătite pentru alţiĭ.

N. A. Bogdan

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în orașul Ploeștĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

D. Petre Mihail	25	leĭ
D. St. Iulian	5	"
I. Ardeleanu fost serg. major	2	50
Alex. V. Beldimanŭ. . . .	20	"
I. Berberianu	10	"
Un Român de viţă veche. .	5	"
Iacob Fĕtu	20	"
Doamna E. C.	5	"
G. Iamandi	10	"
(Va urma) Total .	102	50

O MĔSURĂ BUNĂ

Direcţiunea generală a căilor ferate germane a supus constructorilor de locomotive un tip de mașine, care este în genere expresiunea preocupaţiunilor umanitare. Tipul în cestiune consistă în a face din mașină și tender un fel de vagon închis, punĕnd astfel pe personalul mecanic și fochist la adăpostul schimbărilor atmosfereĭ, care vatămă într'atâta sănătatea lor. Partea din faţă a locomotiveĭ închise este aproape exclusiv compusă dintr'un pârete de cristal foarte limpede și de o transparenţă perfectă; pe ambele laturĭ ale locomotiveĭ se află ferestri mobile și două ușĭ pentru lumină deasemenea mobile. Tenderul este jur împrejur acoperit cu sticlă. Acest proiect a fost adoptat de urgenţă. Gerul din timpul din urmă a cauzat moartea prin accidente pulmonare și cerebrale, a maĭ mult de două sute de mecanicĭ și fochiștĭ aĭ căilor ferate germane.

Desbaterile Parlamentare

CAMERA

Şedinţa de la 8 Februarie

Şedinţa se deschide la orele 1 și jum. sub președinţa d-luĭ G. Gr. Cantacuzino.

Prezenţĭ 110 deputaţĭ.

Se fac formalităţile obicĭnuite.

Camera trece în secţiunĭ.

SENAT

Şedinţa de la 8 Februarie 1891

Prezenţĭ 82 D-nĭ senatorĭ.

Se fac formalităţile obicinuite.

D. **Maiorescu** spune că fiind de urgenţă proiectul de lege pentru crearea linieĭ Bêrlad-Galaţĭ, roagă pe membriĭ opoziţiuneĭ să amâne orĭce interpelărĭ până se va vota proiectul.

D P. **Grădișteanu** zice că nicĭ un membru al opoziţiuneĭ nu se va opune și nu va împedica crearea acesteĭ liniĭ care va aduce un adevĕrat serviciŭ real Moldoveĭ.

D. **Plesnilă** raportor, citește proiectul de lege cu un amendament care a fost votat de Camerĕ.

D. P. **Grădișteanu** zice că la formarea trașeuluĭ acesteĭ liniĭ să se ia seama ca să nu se facă favorurĭ ci să se caute a se scurta drumul pe cât se va putea maĭ mult eftenind astfel preţul transportuluĭ.

Se pune la vot legea și se admite cu 68 bile albe și 4 negre, contra.

Legea este primită.

D. **Dim. Sturza** îșĭ urmează cuvîntarea în privinţa legeĭ pentru instrucţia pubtică.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripţie a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Ziarul Adevĕrul	100 leĭ
Al. V. Beldimanŭ	40 "
D. Panaite Donicĭ	70 "
D. Anton Borneanu ing.	20 "
D. G. Francisc (Bacăŭ)	3 "
D. Barbu Nicolae prof.	100 "
Petre Mihail	5 leĭ
Preotul Chiriac Bidoianu	20 "
Gheorghe Pitiș prof.	30 "
D. I. Ardeleanu fost serg. maj.	2.50
D. D. Marinescu-Bragadir	200 "
Un român de viţă veche	5 "
A. C.	2 "
Iacob Fătu	50 "
I. Berberianu	10 "
P. Bancotescu	5 "
D-na E. C.	15 "
Iorgu D. H. Ioan	22.50
Ghiţă Stoenescu	10 "
(Va urma) *Total leĭ*	*710.00*

Ultime Informaţiĭ

Atragem atenţiunea cititorilor noștri asupra adevĕratuluĭ motiv al crizeĭ ministeriale care este încă în stare latentă, motiv pe care 'l vom divulga mâine.

Se va vedea și cu această ocaziune, că atât căderea D-luĭ Manu, cât și bravadele D-luĭ Carp—care e gata a satisface toate poftele Streinuluĭ Incoronat — se datorește unuĭ noŭ gheșeft regal.

—✠—

D-niĭ Iorgu D. H. Ion, și Ghiţă Stoenescu aŭ bine voit a ne trimete ofrandele lor pentru *Liga culturală* a tuturor Românilor. Cel întâi 22 leĭ 50 banĭ, și cel al doilea 10 leĭ.

Trimetem, în numele *Ligeĭ*, mulţumirile noastre D-lor Iorgu D. H Ion și Ghiţă Stoenescu, pentru acest act patriotic, și sperăm că eĭ vor găsi mulţĭ imitatorĭ.

—✠—

Cetăţeniĭ alegĕtorĭ, care aŭ de reclamat asupra listelor electorale, maĭ aŭ timp încă până Lunĭ 11 Februarie, când expiră termenul reclamaţiunilor la Primărie.

—✠—

In urma votuluĭ din una din ședinţele trecute ale consiliuluĭ comunal, primarul Capitaleĭ adresându-se D-lor consilierĭ demisionaţĭ a 'și retrage demisiunile, D-niĭ General Em. Florescu, I. N. Alexandrescu și Hrisoscoleu aŭ stăruit în acele demisiunĭ. Ministerul de Interne vĕzĕnd această stăruinţă a primit demisiunile consilierilor de maĭ sus, rĕmâind a se aviza și ceĭ-l'alţĭ D-nĭ consilierĭ carĭ aŭ demisionat spre a se ști dacă și D-lor persistă în demisiunile date.

—✠—

Legea pentru construirea linieĭ ferate Bêrlad-Galaţĭ a fost votată și de Senat în ședinţa de azĭ.

M. S. Regele va promulga oare această lege, saŭ va zice că Comitetul de apĕrare al Ţăreĭ se opune la construirea linieĭ?

Să vedem.

—✠—

Pentru ce s'aŭ ridicat cutiile de scrisorĭ din orașul Bêrlad? Orĭ asta este pedeapsa ce concentraţiĭ daŭ cetăţenilor carĭ n'aŭ votat pentru eĭ la ultimele alegerĭ comunale?

—✠—

Domnul senator Codrescu a adresat astăzĭ o interpelare guvernuluĭ în privinţa spitaluluĭ proectat a se înfiinţa în comuna Suliţa și care spital nicĭ până acum nu a fost pus în lucrare.

—✠—

In ședinţa de astăzĭ a consiliuluĭ comunal al capitaleĭ se va discuta și proectul de lege pentru modificarea taxelor axizelor.

—✠—

Primăria capitaleĭ a confiscat ierĭ maĭ multe căruţe cu pâinĭ, carĭ s'aŭ găsit lipsă la cântar.

Aceștĭ abuzivĭ brutarĭ vor fi daţĭ în judecată.

—✠—

In seara de 23 Februarie se va da un bal, la Galaţĭ, în saloanele de la „Universel" în folosul Asociaţiuneĭ generale a studenţilor.

Succesul promite a fi strălucit, graţie interesuluĭ deosebit ce pun D-nele M. Deșliu, Col. I. Murgescu, Col. Dr. Stăvrescu, C. Resu, C. Colescu, I. Plăvănescu și V. H. Frigator sub a căror patronagiŭ s'a pus balu.

ULTIME TELEGRAME

BUDAPESTA, 8 Februarie. — Arhiducele Franţ-Ferdinand a sosit de dimineaţă; publicul l'a aclamat la gară.

HAMBURG, 8 Februarie.—*Corespondentul din Hamburg* află că D. Crispi este așteptat în curând. El va merge la Friedrichsruhe să viziteze pe D. de Bismarck.

VARSOVIA, 8 Februarie. — Procesul intentat fostuluĭ ofiţer al gardeĭ Barkenjew, acuzat că a omorât pe o actoriţă, D-ra Wissnowska, a început ierĭ.

PARIS, 7 Februarie. — Impĕrăteasa Frederic s'a preumblat ierĭ pe bulevarde. Intregul personal al ambasadeĭ Germanieĭ a fost poftit de dênsa la prânz.

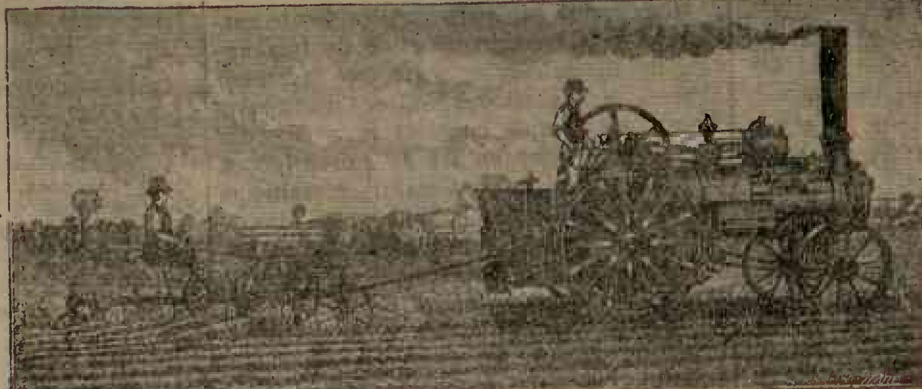
Azĭ, împĕrăteasa va primi la prânz pe lord și lady Lytton și pe membriĭ ambasadeĭ Engliterei.

NOUA FABRICA SISTEMATICA
— DE —
PARCHETE MASIVE
BUCHER & DURRER
Șoseaua Basarab, la căpul caleĭ Plevneĭ

Se recomandă pentru *confecționarea* si *punerea* de tot felurĭ de *parchete masive*.
Tot acolo se află și un **mare depozit** de *lemne de construcțiunĭ* și *scândurĭ artistice* uscate, de la ferestraele noastre de aburĭ de la Grozeștĭ (Mehedinți).

SOCIETATEA
DE
Basalt artificial și de Ceramică dela Cotrocenĭ
Capital social lei **1.500.000** *deplin vărsațĭ*
— **Magazinul, 8, Strada Doamneĭ, 8** —
(Casele Maior Mișu)
Buste, Statuete, Vase, Medalióne
SOBE de PORȚELAN
ALBE ȘI COLORATE.

MAȘINI AGRICOLE

JAMES HORNSBY
Bucurescĭ, — 2, Str. Smârdan 2, — Bucurescĭ
== LOCOMOBILE și TREERĂTOARE CELE MAI PERFECȚIONATE ==
Premiate la toate expozițiile și concursurile agricole internaționale cu peste **1000 una miă de premiurĭ I-iŭ.**

Mașine de secerat și legat snopĭ, sistem noŭ cu „tăișul la dreapta"

MAȘINE DE SECERAT, foarte solide de greutate circa **350 kilograme.**
PLUGURI UNIVERSALE, de fer și de oțel, și Plugurĭ de abur.
VĔNTURĂTOARE Nr. 5 și BATOAZE DE PORUMB duble și toate cele-l'alte mașine agricole după sistemele cele maĭ perfecționate, etc. etc.
— **Mușamale impraegnate și curele englezeștĭ I-a Qualitate.** —

Grands Vins de Champagne
HEIDSIECK Cie
REIMS. — Casă fondată la 1785. — REIMS
— Furnisorĭ de la 1818 a M. S. Impĕr Germanieĭ —
Monopol, Monopole sec, Dry Monopole
se găsește la d-niĭ: F. Bruzzesi, Iorgu Constantinescu, Corneliu Daniilescu, George Kosman, Marinescu-Bragadir, I. I. Oswald, Gustav Rietz, Petre Stoenescu, Ioan Țețu succ. luĭ I. Ovessa și în toate hotelurile și restaurantele de întâiul ordin.
REPREZENTANT
VICTOR KUBESCH
Bucureștĭ. — Str. Academieĭ, 1. — Bucureștĭ.

PAPIER FAYARD ET BLAYN
Maĭ mult de o jumĕtate de secol succes proclamă superioritatea sa în tratament de guturai, iritațiunĭ peptuluĭ, durerĭ reumatismale, scrintiturĭ, ranĭ, arsăturĭ, bătăturĭ.
Se află în tóte farmaciile. — A se cere iscălitura noastră.

GRADINA
N. Sc. GHICA
Dirigiată de M. BAYER
BUCURESCI
Str. Romană, 113 (fost 81 b.

CEL MAI MARE
Stabiliment de Floricultura

Mare asortiment de plante exotice și floribile. **Specialitate** pentru confecționarea a tot felul de buchete, coroane, guirlande, paniere, vasurĭ, etc. etc.
— Prețurile foarte moderate. —

De vênzare UN LOC cu două fețe, una în calea Plevneĭ, Nr. 57 și cea-l'altă fațadă pe cheiul Dâmbovițeĭ.
A se adresa strada Virgiliu, Nr. 3.

TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU
BUCUREȘTI
111, BULEVARDUL ELISABETA, 111

SPECIALITATE IN LUCRĂRI COMERCIALE
REGISTRE, ADRESE, COMPTURĬ, CIRCULĂRĬ, etc.

ZIARE, REVISTE, AFIȘE, PUBLICAȚIUNI, BROȘURI, INVITAȚIUNI, CĂRȚI DE VIZITĂ
ȘI TOT FELUL DE IMPRIMATE ATINGĂTOARE DE ACEASTA ARTA
SE EFECTUEAZA PROMPT ȘI CU PREȚURI FOARTE MODERATE

BUCHETE din florĭ naturale
— din florĭ naturale
se fac după comandă la grădina GEORGE IOANID, din *strada Polonă, Nr. 126,* **vis-à-vis de avuzul din fața grădineĭ Icoana.**
Prețurile maĭ eftine de cât la orĭ-cine; aranjarea buchetelor făcută în modul cel maĭ artistic.

De Vênzare Eftin
Un postament de Moară duplă, pe pietre franțuzeștĭ de 42 zoll, sistemul cel noŭ cu transmisiune pe curele, foarte puțin uzat și complect.
Depus în Bucureștĭ, strada Sfințiĭ Apostolĭ, Nr. 28.
Doritoriĭ se vor adresa la d. Ludovic Csabaz, str. Pensionatu, 15, Bucureștĭ.

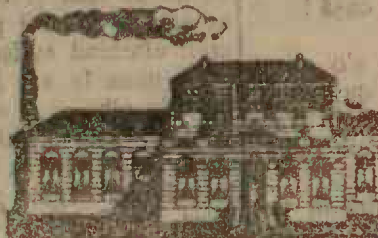
Cel maĭ bun Antiblenoragic
BOALE SECRETE — CAPSULE
CU BALSAMURI EMULSIONATE și PANCREATINĂ

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente până acum, nu împlinește cele două condițiunĭ indispensabile de asimilare repede și a nu irita traectul intestinal. Modul cu totul special și noŭ după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă și fără de a deranja stomacul; ast-fel că convine tutulor persoanelor chiar celor maĭ debiie.
Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect și radical, scursorĭ (sculament) nouĭ și vechĭ atât la bărbațĭ cât și la femeĭ, precum Blenorea poala albă, etc. — Prețul uneĭ cutiĭ 4 leĭ.
Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes *Injecția Santalină.* — Prețul unuĭ flacon 2 leĭ și 50 banĭ.

Deposit general: Farmacia la «Coroana de oțel» Mihail Stoenescu, strada Mihaiŭ Vodă, Nr. 55, Bucureștĭ.
In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat în contra unuĭ mandat poștal.
Să se observe cu rigurositate instrucțiunea ce însoțește fie-care cutie și flacon.

Se găsește la cel maĭ mare
Deposit de Pianurĭ în România
Max Fischer, Galatz str. Mare 29.
Fiind asortat în tot-d'auna cu 20 până la 30 Instrumente. Plața și în câștiurĭ. Inchiriere det Pianine în toată țara. Prețurĭ curente ilustrate franco dupe cerere.

BAIA MITRASEZWSKI
4, Strada Polițieĭ, 4.
Stabilimentul de băĭ este deschis în toate zilele de la 6 dimineața până la 7 seara.
Pentru dame băile de vapor sunt deschise în toate Marțile și Vinerile de la 6 dimineața până la prânz.
Băile calde sunt în toate zilele la dispoziția onoratuluĭ public.

ALBERT BAUER
CONSTRUCTOR DE MORI
Biuroŭ technic — BUCURESCI — Str. Colțeĭ, 49
MORI — FABRICI DE SPIRT — FABRICI de LEMNARIE — FABRICI DE SCROBEALĂ
Mașinĭ pentru tot felul de industrie. Mașinĭ de aburĭ, Turbine, Roate hydraulice, Deposit de unelte și obiecte de exploatare pentru fabricĭ în tot felul. Pietre de Moară. Instalațiunĭ de lumină electrică. Fabricațiune de Curele de piele.
(Cataloage și prețurĭ curente la cerere gratis și franco).

CURELE de Transmisiune
Prima calitate englezească
FURTUNI de CAUCIUC
toate articole pentru mașine: Asbest. Manometri
STOFE pentru nivel, robinete și Ventile de abur,
Bumbac pentru șters.
POMPE PENTRU VIN
cu prețurĭ foarte reduse la Depositul fabriceĭ
Otto Harnisch 39, Strada Academieĭ, 39 vis-à-vis de Ministeriul de Interne.
Prețurĭ reduse — Prețurĭ fixe

Epitropia Generală a Ospitalelor St. Spiridon
ANUNCIU
Se face cunoscut spre știință generală că în ziua de 20 Februarie viitor a. c., se va ținea în camera Epitropieĭ generale a caseĭ Ospitalelor din Iași, licitațiune pentru darea în antrepriză a construireĭ a 16 camere necesare servitorilor la băile Slănic, care lucrărĭ se urcă la suma de 11484 leĭ 38 b.
Licitațiunea se va ținea prin oferte sigilate conform legeĭ de comptabilitate, și concurenții pentru a putea fi admișĭ trebue să depue odată cu oferta și garanția provisorie de 5%, din valoarea divizuluĭ lucrăreĭ.
Dispozițiunile cuprinse în art. 40—57 din legea de comptabilitate sunt obligatoriĭ pentru ținerea licitațiĭ.
Planurile, devizele și caetele de sarcinĭ cum și condițiunile lucrăreĭ, se pot vedea în toate zilele de lucru la biuroul Arhitectureĭ Epitropieĭ.
Nr. 592. *1891, Februarie 6.*

Fabrică de Spirt.—Rafinerie.—Moară cu abur
ANDREI A. POPOVICI
Bucurescĭ, la bariera Herestrĕŭ — Comuna Băneasa Herestrĕŭ
Reconstruind Fabrica de spirt cu aparatele cele maĭ perfecte, oferă clienților sĕĭ cea maĭ bună calitate de spirt rafinat cu prețurĭ convenabile și la înțelegere pe credit.
Moara, avênd 150 caĭ putere, perfecționată cu valsurĭ sistem Buda-Pesta, macină cu preț redus și foarte avantagios.
Se fac avansurĭ asupra grâuluĭ descărcat spre măcinare.
Borhotul nefiind vêndut, fabrica are în grajdurĭ la 400 boĭ spre îngrășare, avis d-lor măcelarĭ.
Informațiunĭ, la Fabrică, saŭ la comptoirul Fabriceĭ din strada Șelarĭ, No. 1.

Un premiŭ de toată frumusețea
Un premiŭ de toată frumusețea consistând din romanul FEMEEA MORTULUI, apărut acum complect în două volume (49 fascicole marĭ) carĭ costă **2 leĭ 50 banĭ,** se dă fie-căreĭ persoane care se va abona la noua revistă **„MONITORUL UNIVERSAL LITERAR."** — Această revistă deși costă numaĭ **5 leĭ pe an,** apare în *fie-care Duminică,* în **16** paginĭ text și cu frumoase ilustrațiunĭ, așa că pentru neînsemnata sumă de 2 *leĭ 50 banĭ* **pe an,** abonații pot avea o publicațiune periodică ce aduce o materie literară din cele maĭ bogate și alese, varietățĭ științifice, cronicĭ, fantesiĭ beletristice, poesiĭ, etc.
„Monitorul Universal literar" va publica numeroase și interesante sarade, rebusurĭ, probleme etc., decernând și premiĭ la deslegătorĭ. — **„Monitorul Universal literar"** începe acum publicarea mult interesantuluĭ și mișcătoruluĭ roman *„O Femee fără Inimă"*, care va produce cea maĭ mare sensație.
Premiul consistând din romanul complect FEMEEA MORTULUI se va da numaĭ d-lor abonațĭ carĭ se vor înscri în cursul acesteĭ lunĭ, plătind costul abonamentuluĭ de 5 leĭ pe an. (Pentru d-niĭ abonațĭ din provincie 5 leĭ și 55 banĭ, adică 55 banĭ pentru a li se putea trimite imediat premiul *franco* și *recomandat.* Orĭ-ce persoană care ne va procura *cincĭ* abonațĭ are drept la un abonament *gratis* pe un an cum și la *premiul* de maĭ sus.
Monitorul Universal literar apare în editura d-luĭ *A. Davidescu,* librar și tipograf, și se află de vênzare și *cu numĕrul* la toțĭ vênzătoriĭ și depositariĭ de ziare din capitală și din districte. — **Un exemplar 10 banĭ** în toată țara.
Cererile de abonament cum și baniĭ se vor adresa la administrația **Monitoruluĭ Universal literar, strada Lipscanĭ** *(Hanul cu Teĭ No. 18)* **Bucureștĭ.** Fascicula 1 și 2 din premiu se trimete gratis și franco la orĭ ce persoană care le va cere.

Medicament necesar și sigur pentru boale de stomac și consecințele lor!!!

Conservarea sănătățeĭ se basează în principiŭ numaĭ pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiția fundamentală a sănătățeĭ și a buneĭ stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obține un sânge sănătos și a depărta părțile stricate ale sângeluĭ, este numitul

BALSAM DE VIAȚĂ AL D-ruluĭ ROSA
Acest balsam preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelente asupra stomacului, este probat ca neîntrecut la toate boalele, carĭ resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, răgăeală cu acrime, fluctuosităț, vĕrsăturĭ, durerĭ și cârceĭ de stomac la încărcarea stomaculuĭ, hemorozĭ, la hypocondrie, melancolie, etc., și a devenit în urma miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.
Flaconul mic 1 leŭ 50 banĭ, flaconul mare 3 leĭ.
DEPOUL GENERAL PENTRU TOATA ROMÂNIA:
Victor Thüringer, farmacia la „Ochiul luĭ D-zeŭ"
Bucurescĭ. — 126, Calea Victorieĭ, 126. — Bucurescĭ
Se găsește asemenea în toate farmaciile.
NB. Balsamul d-ruluĭ Rosa, aprobat de onor. Direcțiune al serviciuluĭ sanitar superior, și înmatriculat cu marca alăturată în contra imitațiuneĭ se trimite la cererĭ francate, însoțite de mandat poștal în orĭ-ce localitate din țară.
Tot aicĭ se află:
— ALIFIE UNIVERSALĂ DE PRAGA —
Intrebuințarea cu strălucit succes în contra inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor spre esemplu la împietrirea mamelelor (țițelor) la întercarea copiilor (prin oprirea laptelui) la abcesse, umflăturĭ sangulaire, la cancerĭ, bășicuțe pururioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelĭ la mânĭ crăpate. — **Dosa Lu. 1.**
DEPOUL DE FABRICAȚIUNE:
B. FRAGNER
Farm. la „Vulturul Negru", Praga 203-211.